

1 AUGUSTUS 1924

No. 15

29e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

„Daarom zijt ook gij bereid, want in welke ure gij het niet meent,
zal de Zoon des menschen komen.”

Mattheüs 24 : 44.

DE HERSTELLING VAN HET EVANGELIE. ¹⁾

XIII.

Heilige geschriften vanouds.

De geïnspireerde vertaling.

In de maand December van het jaar 1830, ontving de Profeet Joseph Smith een openbaring, waarin een belangrijke belofte vervat was in betrekking tot de heilige verslagen der Kerk. De Kerk bestond een weinig langer dan zes maanden. Gedurende deze maanden was zij buitengewoon in aantal toegenomen. En gedurende deze maanden waren vele besprekingen onvermijdelijk aangevoerd geworden aangaande de onfeilbaarheid van de Schriften. De Heiligen namen den Profeet, welke in hun midden was, aan als de levende „Godsspraak”; en als zij dorstende waren naar het Water des Levens, was hij ten volle in staat het hun te geven. Maar de heilige geschriften der Joden — de Bijbel — bezaten de macht niet hen tevreden te stellen, zooals het levendige woord van den Profeet in staat was het te doen. Eenige der woorden van de ouden van dagen waren niet duidelijk. Het scheen hun toe, dat er foutieve vertalingen, weglatingen en zelfs bijvoegingen in het Boek aanwezig waren. Bovendien waren er schijnbaar eenige waardevolle geschriften verloren geraakt. Zij kwamen slechts bij naam in het Boek voor; hun onschatbare inhoud was onbekend. Onder

¹⁾ Deze verhandeling, geschreven door ouderling Osborne J. P. Widtsoe, wordt in de zondagsscholen der zending behandeld.

deze omstandigheden is het begrijpelijk dat de Kerk, welke zoo kort pas bestond, verlangend was om te weten hoeveel van het Heilige Woord van God, zooals het voor hen bewaard was gebleven, met zekerheid mocht aangenomen worden. En wat zij begerden te weten, werd goddelijk aan hen gegeven. In een openbaring door den jeugdigen Profeet in December 1830 ontvangen, zeide de Heere tot Sidney Rigdon: „Ik geef u een gebod, dat gij voor hem (d.i. Joseph Smith) zult schrijven; en de Schriften zullen gegeven worden, zelfs gelijk zij in Mijnen boezem zijn tot de zaligheid van mijne eigene uitverkorenen.”¹⁾

Deze belofte, eveneens een gebod, duidt blijkbaar aan, dat de Heere het doel had duistere gezegden van de Schriften, waaraan sommige Heiligen twijfelden, op te helderen. Ter schraging van dit feit kan een andere openbaring aangehaald worden, slechts twee maanden later gegeven, waarin de Heere de belofte vernieuwt. „Gij zult vragen”, zeide Hij tot den Profeet Joseph, „en Mijne Schriften zullen gegeven worden zooals Ik aangewezen heb, en zij zullen in veiligheid bewaard worden.”²⁾

Alreeds, echter, zes maanden omstreeks voordat de belofte in een openbaring gemaakt werd, had de Heere haar vervulling bereid. In de maand Juni 1830, slechts twee maanden na de organisatie der Kerk, had de Profeet de openbaring, bekend als de „Woorden van Mozes”³⁾ ontvangen. Zij (de openbaring) is een soort inleiding voor het Boek Genesis; in deze wordt verhaald op welke wijze Mozes bekend werd met de geschiedenis der schepping en de verwantschap tusschen God en den mensch. Geen schooner hoofdstuk ter inleiding voor het boek omtrent de beginnen kon mogelijk bedacht worden. Wederom, gedurende dezelfde maand, waarin de openbaring met de belofte werd gegeven, openbaarde de Heere zekere „handelingen van oude tijden, vanuit de profetie van Enoch.”⁴⁾

„Veel gissen en conversatie vond meermalen plaats onder de Heiligen”, schrijft de Profeet, „aangaande de boeken die vermeld en aangehaald worden in verschillende plaatsen in het Oude en Nieuwe Testament en welke nergens gevonden kunnen worden. De algemeene opmerking was: „Het zijn verloren boeken”, maar het schijnt dat de Kerk in de dagen der apostelen eenige van deze geschriften bezat, daar Judas de profetie van Enoch, den zevenden van Adam, vermeldt of aanhaalt.”⁵⁾

Tot vreugde der gemeente werden uittreksels van deze profetie van Enoch aan den Profeet geopenbaard en aan de toenemende schatkamer van Schriftuur toegevoegd. Eveneens had de Profeet

1) Leer en Verbonden 35: 20.

2) Leer en Verbonden 42: 56.

3) Paarl v. Groote Waarde.

4) „History of the Church”, Vol. I, p. 133.

5) „History of the Church”, Vol I, p. 132.

alreeds een begin gemaakt om een revisie van den Bijbel te maken. Voor het einde van het jaar 1830 was de revisie wel onderweg.

Voor het einde van het jaar werd de Profet evenwel geboden van verdere vertaling af te zien, totdat hij naar Ohio zou gaan. ¹⁾ Wederom werden de Profet en Sidney Rigdon in December 1831 geboden op een zending te gaan om het Evangelie te prediken. ²⁾ Noodzakelijkerwijze moest het „revisie”-werk wachten, terwijl de ziener en de schrijver deze andere plichten vervulden. Uitgezonderd voor onderbrekingen als deze, maakte de „revisie” van den Bijbel goeden voortgang. Behalve de tekstvolgorde „vertaling” werden door den Profet andere vertalingen in betrekking tot het Heilige Woord ontvangen. Aldus werd in Januari 1832 een verklaring van 1 Cor. 7:14 ontvangen. ³⁾ In Februari van hetzelfde jaar ontvingen de vertalers terwijl zij bezig waren met het Evangelie van Johannes, een wonderlijk visioen van de heerlijkheden hiernamaals. ⁴⁾ In Maart daaropvolgende ontving de Profet een verklaring van eenige gedeelten van de openbaring van Johannes. ⁵⁾ Een jaar later werd een openbaring ontvangen over de echtheid van de Apocriefe-boeken. ⁶⁾ Aldus werden, door den geest van inspiratie en openbaring, de heilige verslagen vanouds duidelijk gemaakt. De fouten der menschen werden verbeterd; en belangrijke woorden, welke verloren waren gegaan, aangevuld. De „eerste revisie” van het Nieuwe Testament was 2 Februari 1833 en die van het Oude Testament 2 Juli van hetzelfde jaar voleindigd.

De geïnspireerde revisie van de Hebreeuwsche Schriften werd niet uitgegeven gedurende den leventijd van den Profet Joseph Smith. Hij was voornemens de revisie voort te zetten door nogmaals het geheel door te werken, voordat het de wereld aangeboden zou worden. In het jaar 1840 gaf hij den wensch te kennen om vele van de zware verantwoordelijkheden, welke op hem rustten, op de schouders van de Twaalven en andere ambtenaren te verplaatsen, zoodat hij het vertalings- en revisiewerk kon hervatten. In een gedenkschrift, 18 Juni 1840 opgedragen, schreef de Profet: „De Kerk heeft een kantoor gebouwd, waar hij (Joseph Smith, de opsteller der memories) de zaken der Kerk zonder afgeleid te worden, kan verzorgen, hij denkt en gelooft voorzeker, dat de tijd nu gekomen is, dat hij zich uitsluitend aan die dingen zou wijden, welke in verband staan tot de geestelijke zaken der Kerk en het werk van vertaling der Egyptische verslagen en Bijbel zou aan-

1) Leer en Verbonden 37:1.

2) Leer en Verbonden 71:1-11.

3) Leer en Verbonden, Afdeeling 74.

4) Leer en Verbonden, Afdeeling 76.

5) Leer en Verbonden, Afdeeling 77.

6) Leer en Verbonden, Afdeeling 91.

vangen en op zulke openbaringen des Heeren te wachten, welke de toestanden en omstandigheden der Kerk van noode hebben." 1)

Tot aan den tijd van het martelaarschap vond de Profet echter geen gelegenheid, waarin hij ten volle zijn plan uit kon voeren. Voor deze reden is de geïnspireerde revisie van de Heilige Schriften, waarvan een afschrift in manuscript bewaard wordt in het kantoor van den Geschiedschrijver, nimmer door ware autoriteit aan de wereld gegeven. Een boekdeel, bewerende de geïnspireerde revisie te zijn, is in den openbaren handel verschenen, maar wordt niet door de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen erkend, omreden het nimmer de zorgvuldige revisie ontvangen heeft, voorgenomen door den Profet. De geautoriseerde revisie van „King James” 2) verblijft de standaard-bijbel van de Kerk.

Het Boek van Abraham.

In Juli 1835 vielen andere onschatbare verslagen van de tijden der patriarchen in de handen van den Profet Joseph Smith. Het blijkt dat in het jaar 1828 een Fransche onderzoekingsreiziger Antonio Sebolo bij naam, toestemming verkreeg van Mehemet Ali, den onderkoning van Egypte, om antiquiteiten op te sporen. Drie jaren later, in 1831, trad Sebolo eenige catacomben binnen, nabij de plaats waar vroeger de aloude stad Thebe stond. Elf mummies, gevonden in een volmaakte staat van duurzaamheid, nam hij met zich naar Parijs. Op weg naar de Fransche hoofdstad echter stapte de heer Sebolo af te Trieste, waar hij na een ziekte van verscheidene dagen stierf. De mummies werden toen naar een neef, Chandler genaamd, verzonden. De heer Chandler's woonplaats was in Philadelphia, Pa., alhoewel er verondersteld werd dat zijn tehuis in Ierland was. Na een omweg kwamen de mummies ten laatste te New-York, geadresseerd aan Michael H. Chandler. Daar werden de kisten het eerst geopend en de inhoud onderzocht. „Toen de kisten geopend werden”, zoo verhaalt de Profet ons, „ontdekte hij (de heer Chandler), dat tezamen met twee der lichamen iets opgerold was, doortrokken met dezelfde verduurzamende middelen, hetwelk na onderzoek bewees twee rollen papyrus te zijn.” Deze rollen papyrus waren schoon beschreven „met zwarte, en een klein gedeelte roode, inkt of verf, in volkomen conservatie.” 3)

Een vreemdeling, welke ten tijde van de ontdekking dichtbij stond, raadde den heer Chandler aan, den Mormoonschen Pro-

1) „History of the Church”, Vol. IV, p. 137.

2) Er is hier sprake van den Engelschen Bijbel, waarvan een grondige revisie door Koning James (Jacobus) I in 1604 voorgesteld en door ongeveer vijftig herzieners uitgevoerd en in 1611 uitgegeven werd. (Vert.)

3) „History of the Church”, Vol. II, pag. 348-350.

feet, Joseph Smith, te vinden, als waarschijnlijk de eenige man, welke een nauwkeurige vertaling van de aloude manuscripten kon weergeven. De heer Chandler begon echter de mummies in de grootere steden van de Vereenigde Staten ten toon te stellen. Spoedig werden zij voorwerpen van bijzonder belang. De heer Chandler werd door de geleerden van het land verzekerd dat beide, mummies en papyrus, echt waren. Zelfs ontving hij eenige certificaten, getuigende van de echtheid van zijn vertooning en het karakter van de papyrusrollen. Het was niet vóór 3 Juli 1835, dat de heer Chandler Kirtland bereikte met de Egyptische mummies. Onmiddellijk, zoo blijkt het, zocht hij den Profeet Joseph Smith op. „Er waren vier menschelijke gestalten”, schrijft de laatste in zijn geschiedenis, „tezamen met twee of meer rollen papyrus, welke bedekt waren met hiëroglifische teekens en merken. Daar de heer Chandler verhaald was geworden dat ik ze kon vertalen, bracht hij mij eenige der karakters en ik gaf hem de uitlegging en als een gentleman gaf hij mij het volgende certificaat:

„Kirtland, 6 Juli 1835.

„Deze dient om aan allen bekend te maken, die verlangend zijn te weten aangaande de kennis van den heer Joseph Smith Jr., in het ontcijferen der aloude Egyptische hiëroglifische karakters in mijn bezit, welke ik in vele eminente steden aan de geleerdsten heb vertoond, en uit de inlichtingen, die ik immer heb kunnen opdoen of ontmoeten, dat ik de ontcijfering van den heer Joseph Smith Jr. uiterst precies met deze overeen bevind te komen.

MICHAEL H. CHANDLER,
Reizende met, en eigenaar van
Egyptische mummies.” 1)

Spoedig na de ontvangst van dit certificaat van den heer Chandler kochten eenigen der Heiligen in Kirtland de mummies en de papyrusrollen van hem. Daarop begon de Profeet met William W. Phelps en Oliver Cowdery als schrijvers, de vreemde hiëroglifphen te vertalen. Tot hun onuitsprekelijke vreugde bevonden zij dat één der rollen geschriften van Abraham, terwijl de andere geschriften van Joseph, welke naar Egypte verkocht werd, bevatte. De eerste van deze vertaalde de Profeet gedeeltelijk. Zij verhaalt de beproevingen van Abraham in zijns vaders afgodisch huis, beschrijft zijn wonderlijke bevrijding, eveneens de schepping der wereld en der geesten voor dien en maakt het sterrenkundig systeem, verstaan door den ouden patriarch, bekend. Het Boek van Abraham, een onschatbaar en waarlijk authentiek verslag, ver-

1) „History of the Church”, Vol. II, p. 235.

taald door goddelijke inspiratie, vormt nu een belangrijk gedeelte van de Paarl van Groote Waarde.

Het blijkt dat de papyrus-rol, bevattende de geschriften van Joseph, nimmer vertaald werd. De Heiligen behielden de mummies in eigendom en voerden hen mede gedurende hun omzwervingen, totdat zij zich in hun nieuw tehuis gevestigd hadden — het schoone Nauvoo. Daar werden de mummies ten toon gesteld in het Nauvoo-Huis, door den Profeet gebouwd. Na den dood van den Profeet vielen de mummies en de papyrus-rollen echter in handen van des Profeet's familie en werden verkocht. Voor eenigen tijd werden zij ten toon gesteld door een syndicaat in St. Louis. Van daar werden zij verkocht aan een museum in Chicago. Toen de groote brand over Chicago in 1870 woedde, werd het museum verwoest; en met het museum, vermoedelijk, de historische mummies en ge gewijde verslagen vanouds. Al wat voor ons dus bewaard is gebleven van deze belangwekkende papyrus-verslagen, is vervat in de Paarl van Groote Waarde.

Aldus breidde de kennis der Heiligen zich uit, de handelingen van God met Zijn oud volk werden bekend gemaakt en vele heilige geschriften werden aan de Schriften, die reeds in het bezit der Kerk waren, toegevoegd. De „King James version”¹⁾ was alreeds aangenomen „in zooverre als hij nauwkeurig vertaald is.” Het Boek van Mozes behandelt den beginne — met de grondbeginselen. Het verstrekt de levende waarheid van 's menschen verwantschap tot God, welke de Geautoriseerde Vertaling²⁾ — door de inmenging van menschelijke zienswijzen — slechts duister te kennen geeft. Het ziet hoopvol voorwaarts naar de toekomst, als de Koning der Eere in zal komen. Zonder dat gedeelte van geïnspireerde Schriftuur, als vervat in het Boek van Mozes, zouden wij veel missen in onze kennis der geschiedenis van God en van den mensch.

Op gelijke wijze verstrekt het Boek van Abraham waardevolle inlichtingen aangaande de wonderlijke werken van God. Onafhankelijk van het Boek van Mozes, bevestigt het alle dingen, die daarin geleerd worden. En het gaat verder. Wij leeren uit dit boek de belangrijke waarheden aangaande een voorbestaan, en eveneens in een uitgebreider wijze van de werelden, en de schepping der werelden. De wetenschap der schepping wordt mogelijk nergens zoo ten volle verklaard als in het Boek van Abraham. Tevens worden eenige der belangrijkste beginselen der Nieuwe Sterrenkunde aangegeven, beginselen, die snel erkend worden als waar te zijn door wetenschappelijke mannen. Zonder dit verslag zouden wij veel missen in onze kennis der geschiedenis van God en van den mensch.

1) Zie noot 2, bladz. 228.

2) King James Version.

Een andere akte dus in het groote drama van de Herstelling is volbracht. Aan kennis is kennis toegevoegd geworden. Aan het heilig verslag, vervat in den Bijbel, werd het verslag van het Boek van Mormon toegevoegd. En nu, aan beide, zijn twee andere toegedaan, korter dan één der eerste, maar niets te wenschen overlatende in beteekenis voor het volk van God.

(Wordt vervolgd).

TOESPRAAK VAN PRESIDENT HEBER J. GRANT

in de Openingsvergadering der 94ste Jaarlijksche Conferentie, gehouden in den Tabernakel te Salt Lake City, op Vrijdag 4 April 1924.

(Vervolg.)

Statistieken en andere rapporten van de Kerkelijke verslagen verzameld voor 't jaar 1923:

Kerkelijke groei.

Kinderen, ingezegend en in de kerkboeken ingeschreven in de stakes en de Zendingen, 19.199. Kinderen, gedoopt in de stakes en de Zendingen, 13.020.

Bekeerlingen, gedoopt en op de registers van de stakes en de Zendingen ingeschreven, 7.942.

't Aantal georganiseerde stakes van Zion is nu 90. Wards en onafhankelijke vertakkingen 972.

Er zijn 24 Zendingen in de Kerk. Het aantal vertakkingen der Zendingen is 635.

Het geboortecijfer in de Kerk is 35 per 1000. Het huwelijkscijfer is 14 per 1000. (Ik denk dat kon worden vermeerderd.) Het sterftecijfer is 7.2, dat voorzeker zeer bevredigend is.

Er zijn 157.990 gehuwde lieden in de Kerk. Van dezen zijn in het jaar 1923 241 personen gescheiden.

Familiën, die hun tehuizen in eigendom bezitten, 75 percent.

Tempel statistieken (1918 vergeleken bij 1923).

Doopaantal was 5 jaar geleden 175.525; verleden jaar was het 363.078. Verordeningen, 5 jaar geleden, 154.004; verleden jaar 442.975. Totaal verordeningen gedurende het jaar 1918 329.529; in 1923 836.053, of een vermeerdering van meer dan 150 pCt. — ruim 500.000 verordeningen meer dan 5 jaren geleden.

Zendingen Statistieken.

In de buitenlandsche Zendingen zijn 1.798 zendelingen van de stakes van Zion. Locale ouderlingen, die in de zendingen arbeiden, 83. Bijzondere zendelingen, in de stakes van Zion arbeidend, 2.137. Totaal aantal zendelingen 4.018.

De volgende stake-presidenten zijn sedert verleden jaar October aangesteld: Wayne H. Redd, San Juan Stake; Henry M. Mickelsen, Lost River Stake; M. Howard Randall, Morgan Stake; James Berkley Larsen, Shelley Stake; Winslow Farr Smith, Ensign Stake; William H. Callahan, Wayne Stake.

De volgende nieuwe wards werden georganiseerd: In de Roosevelt Stake, Mountwell; in de Liberty Stake, Yale; in de Los Angelos Stake, Belvédère en Glendale.

Mij werd verzocht deze bekendmaking te lezen:

„Het Mendelssohn-oratoria getiteld „Elia” zal hedenavond gegeven worden in den Tabernakel. Er zullen in toevoeging tot het koor van 250 uitgezochte stemmen van het Tabernakel-koor, 10 talentvolle solisten en een orkest van 40 man aan deelnemen. Het koor en de musici hebben deze prachtige oratoria verscheidene maanden ingestudeerd, hetwelk een muzikale attractie belooft voor de bezoekers. Wilt u zoo vriendelijk zijn het bovenvermelde aan te bevelen, waarvoor onzen dank.”

Het Comité.

Ik heb besloten het aan te bevelen door mijn toespraak geheel of bijna geheel tot dat onderwerp te bepalen. Ik had tot dezen morgen nog geen gedachte gevormd, waarover ik zou spreken.

Den 21sten September 1823, bijna 7 jaren vóór de organisatie der Kerk, maakte Moroni, een engel, de volgende verklaring tot Joseph Smith, den Profeet:

„Zie, Ik zal het Priesterschap aan u openbaren, door de hand van Elia, den profeet, vóórdat de groote en vreeselijke dag des Heeren komen zal;

„En hij zal de aan de vaderen gemaakte beloften in de harten der kinderen planten, en de harten der kinderen zullen zich tot hun vaderen wenden;

„Indien het niet zoo ware, de geheele aarde zou bij de komst van dien dag geheel verwoest worden.”

In de openbaring bekend als het Voorbericht van Leer en Verbonden, wordt ons dit bekend gemaakt:

„Onderzoekt deze geboden, want zij zijn waarachtig en getrouw, en de profetieën en beloften, welke daarin zijn, zullen alle vervuld worden.

„Datgene wat Ik, de Heere, gesproken heb, heb ik gesproken, en Ik verontschuldigd Mij niet; en ofschoon de hemelen en de aarde zullen voorbijgaan, Mijn Woord, hetzij door Mijne eigene stem of door de stem mijner dienstknechten, dat is hetzelfde, zal niet voorbijgaan, doch zal geheel vervuld worden.

„Want ziet, de Heere is God en de Geest geeft getuigenis, en dit getuigenis is waarachtig, en de waarheid blijft voor immer en altijd. Amen.”

(Wordt vervolgd.)

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: CHAS. S. HYDE — ASSISTENT: C. ZAPPEY

NOG ONVERHOORD?

(Naar het Engelsch van Mrs. Ophelia G. Adams.)

Nog onverhoord? En met wat hartepijnen
Hebt jarenlang gij in 't gebed gepleit!
Kwijnt uw geloof en gaat uw hoop verdwijnen,
En acht ge uw tranen tevergeefs geschreid?
Zeg niet de Vader luisterde er niet naar:
Eens krijgt ge uw wensch, verbeid wanneer en waar.

Nog onverhoord? Toen 't eerst uw lippen brachten
Dien beê tot God, hoe brandde uw ongeduld!
Ge kondet haast den biddenstijd niet wachten,
Zóó waren hart en ziel er van vervuld.
't Is jaren sinds — houd moed, al valt het zwaar:
Eens antwoordt God, verbeid wanneer en waar.

Nog onverhoord? Neen, zeg niet afgewezen;
Deedt gij uw deel, dat van u werd verwacht?
Het werk ving aan toen de eerste klanken rezen,
En wat God begint, wordt ook volbracht.
Als gij den geest laat branden, gloeien daar,
Ziet ge eens Gods gloor: verbeid wanneer en waar.

Nog onverhoord? Geloof is nimmer ijdel.
't Is onverwrikbaar op de Rots geplant.
't Gebed staat vreesvrij zelfs als zonder breidel
De stormwind schrik verspreidt ten allen kant.
't Weet: De Almacht hoorde, en 't roept, onwankelbaar:
„Het zal geschiên”, maar beidt wanneer en waar.

Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

AFSCHEIDSGROET.

„Waakt, staat in het geloof, houdt u mannelijk,
zijt sterk!” 1 Cor. 16: 13.

Wanneer dit nummer van „De Ster” in handen der lezers komt, zal ik ongetwijfeld het land mijner vaderen, Nederland, hebben verlaten en op reis zijn naar den Staat Utah, Amerika, het land

mijner geboorte. Ruim twee jaren zijn verstreken sedert ik mijn geliefden in de valleien der bergen verliet, om in Nederland in den wijngaard des Heeren te arbeiden. Boven alles dank ik mijn Vader in den hemel voor het voorrecht aan mij geschonken, om als Zijn dienstknecht uit te gaan en te getuigen van het groote werk der laatste dagen en de menschen tot bekeering te roepen. Ik heb getracht, al is het dan ook in zwakheid, mijn plicht te doen en getrouw het werk te volbrengen, dat mij was opgedragen. Als eenig goed door mij is verricht, dan moet God daarvoor den dank en eere ontvangen, want Hij heeft mij steeds kracht en sterkte gegeven en met Zijn Geest gezegend. Maar ook gevoel ik dankbaarheid aan allen, die mij gedurende mijn verblijf in Nederland hun achting, liefde, hulp en bijstand hebben geschonken. Veel heb ik verlaten, toen ik de ouderlijke woning verliet, maar veel heb ik in Nederland gevonden, dat mij lief en dierbaar is geworden en in mijn herinnering zal blijven voortleven. Vaders, moeders, broeders en zusters heb ik hier in Nederland verkregen, die getracht hebben het mij zoo aangenaam mogelijk te maken en mij hebben geholpen in het verrichten van het werk des Heeren. Ik dank allen en bid God, dat Hij hen zegene met de keur Zijner zegeningen.

Wij leven in ernstige tijden. De wederkomst van onzen Verlosser en Zaligmaker is nabij, doch ongetwijfeld zal nog veel gebeuren eer dat Hij, de Vrededorst, komt. Maar wat ons lot ook in het leven zal zijn, laat ons trachten getrouw te blijven aan God, want wij hebben Hem trouw beloofd, toen wij door den doop leden van Zijn Kerk werden. Het leven is maar kort, doch ernstig, en eenmaal wordt gemaaid wat in het leven gezaaid is. Daarom roep ik u als een laatste vaarwel de woorden van Paulus toe, door mij boven dezen afscheidsgroet geplaatst, want ik besef volkomen, dat wij in den strijd des levens moeten waken, in het geloof moeten blijven, mannelijk en sterk moeten zijn.

Het scheiden van mijn ouders en broeders was zeer pijnlijk, toen ik hen verliet om op zending te gaan. Maar nu het oogenblik is gekomen om u allen, die mij lief en dierbaar geworden zijn, te verlaten, is het scheiden juist zoo zwaar. Maar wij weten dat wij hier geen blijvende stad hebben en de droefheid van het scheiden tot het leven behoort.

Vaarwel, mijn mede-arbeiders in het werk des Heeren! Blijft vlijtig arbeiden, totdat het ook aan u vergund zal worden naar huis te gaan.

Vaarwel, Broeders en Zusters in het Evangelie! Blijft getrouw, helpt de zendelingen in hun arbeid, weest voorbeelden voor hen, die nog niet met het Evangelie bekend zijn, opdat zij niet alleen door uw woorden, maar ook door uw handel en wandel getrokken worden tot de waarheid. Hebt elkander lief, vergeeft elkander, doet uw plicht in eenvoud des harten en God zal u zegenen.

Vaarwel, onderzoekers en vrienden der zendelingen! Bedenkt dat het leven ernstig is en gij eenmaal verantwoording zult moeten doen van hetgeen door u in het leven is verricht. Wat wij u gepredikt hebben, is de waarheid, het Évangélie, een kracht Gods tot zaligheid en daarom raad ik u aan de boodschap niet te verwerpen.

Nogmaals vaarwel, maar vaarwel tot wederziens, hetzij hier op aarde of in het huis des Vaders, waar vele woningen zijn.

Uw Broeder in het Évangélie,

FRANCIS DE BRIJ.

HET WARE MORMONISME.

Leer, Leven en Lotgevallen der Laterdaagsche Heiligen.

Door FRANK I. KOOYMAN.

Geschreven voor „Eenheid”, Weekblad voor Maatschappelijke en Geestelijke Stroomingen, Redactie J. Eigenhuis, Den Haag, die het onderwerp inleidde met een artikel over het Boek van Mormon: „Het Jongste Heilige Boek”.

(Vervolg).

„In dit belangrijke en interessante boek is de geschiedenis van het oude Amerika ontvouwd, vanaf de eerste nederzetting door een kolonie, welke van den toren van Babel kwam ten tijde van de verwarring der talen, tot aan het begin van de vijfde eeuw der christelijke tijdrekening. Ons wordt in deze oude verslagen medegedeeld, dat Amerika in oude tijden door twee verschillende geslachten bewoond is geworden. Het eerste werd Jaredieten genoemd en kwam rechtstreeks van den toren van Babel. Het tweede geslacht kwam rechtstreeks van Jeruzalem, ongeveer zes honderd jaar vóór Christus. Zij waren hoofdzakelijk Israëlieten, van de nakomelingen van Jozef. De Jaredieten werden verwoest omstreeks den tijd, dat de Israëlieten van Jeruzalem kwamen, welke hen in de erfenis van het land opvolgden. De hoofdnatie van dit tweede geslacht viel in den oorlog omstreeks het einde van de vierde eeuw. Het overgebleven nageslacht zijn de Indianen, welke het land nu bewonen. Dit boek deelt ons eveneens mede, dat de Zaligmaker Zichzelven na Zijne opstanding op dit vasteland vertoonde, dat Hij het Évangélie hier in zijn volheid en heerlijkheid, macht en zegeningen plantte; dat zij apostelen, profeten, herders, leeraars en evangelisten hadden; dezelfde orde, hetzelfde Priesterschap, dezelfde verordeningen, gaven, machten en zegeningen, als waarin men zich verheugde op het oostelijke vasteland; dat het volk afgesneden werd vanwege zijne overtredingen; dat de laatste van hunne profeten, die zich onder hen bevonden, geboden was een uitreksel van hunne profetieën, geschiedenis enz., te maken, en het

in de aarde te verbergen, dat het voort zou komen en met den Bijbel vereenigd worden voor de vervulling van de doeleinden Gods in de laatste dagen. Voor een meer nauwkeurig verslag verwijs ik naar het Boek van Mormon.

„Zoodra het nieuws van deze ontdekking bekend was, vlogen valsche berichten, verkeerde voorstellingen, en laster als op de vleugelen van den wind in elke richting; het huis was vele malen omsingeld door gepeupel en kwaadwillige personen. Verscheidene malen werd er op mij geschoten en ik ontkwam nauwelijks, en allerlei listig beraamde plannen werden aangewend om mij de platen afhandig te maken. Doch de macht en de zegeningen van God waren met mij, en verscheidenen begonnen mijn getuigenis te gelooven.

„Op den 6en April 1830, werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen georganiseerd in de stad Fayette, Seneca-County, Staat New-York. Eenigen werden geroepen en verordineerd door den geest van openbaring en profetie, en begonnen te prediken gelijk de Geest hun gaf uit te spreken. En ofschoon zwak, toch werden zij gesterkt door de macht van God, en velen werden gedoopt in water, en werden vervuld van den Heiligen Geest door de oplegging der handen. Zij zagen visioenen en profeteerden, duivelen werden uitgeworpen en de zieken genezen door het opleggen der handen. Van dien tijd af begon het werk met verbazende snelheid toe te nemen, en weldra werden gemeenten gesticht in de staten New-York, Pennsylvania, Ohio, Indiana, Illinois en Missouri.

Vervolging in Missouri.

„In laatstgenoemden staat werd een beduidende nederzetting gevormd in Jackson County. Groote getalen sloten zich bij de Kerk aan en wij namen snellijk toe. Wij kochten veel land aan, onze boerderijen bloeiden, en vrede en geluk werden in den huiselijken kring genoten en door heel onze buurtschap. Maar daar wij ons niet konden ophouden met onze bureu — die, althans velen hunner, tot de allerlaagste lieden behoorden, aan de beschaafde maatschappij ontvlucht om te ontkomen aan de handen der justitie ¹⁾ — in hunne middernachtelijke brasserijen, hun Sabbathschennis, paarden-wedrennen en dobbelspel, begonnen zij in den aanvang te spotten, toen ons te vervolgen, en eindelijk vormde er zich een

1) Een treffende bevestiging van deze krasse woorden kwam ik onlangs tegen in „John Sherman's Recollections of Forty Years in the House, Senate and Cabinet”, een autobiografie. Sherman spreekt van de „border ruffians of Missouri”: „Zoo'n ruw zootje mannen van gemengde kleur, stam en afkomst als maar ergens ter wereld gevonden kon worden. Hun gewone kleedij was een breedgerande vilten hoed, een flanellen hemd, home-spun broek zonder draagbanden, en zware rundleeren laarzen, met

georganiseerde gepeupelbende, die onze huizen ging afbranden, velen onzer broederen in teer en veeren ging rollen en hen afranselen, om hen eindelijk uit hunne woningen te verdrijven. Zoodat die verjaagden, beroofd van huis en haard, tegen alle wet en recht en menschelijkheid in, over de kille prairiën moesten dolen, totdat de kinderen hunne bloedige voetsporen op de vlakke achterlieten. Dit greep plaats in de maand November (1833) en zij hadden geen ander deksel dan het hemeldak in dit barre jaargetijde. Deze handelingen werden door het gouvernement door de vingers gezien en hoewel wij eigendomsbrieven van ons land hadden en geen wet hadden overtreden, konden wij geen redres krijgen.

„Daar waren vele zieken, die aldus onmenselijkerwijs van hunne haardsteden verdreven werden en al die mishandeling verdragen moesten en een onderkomen zoeken, waar dat maar gevonden kon worden. Het gevolg hiervan was, dat een groot aantal hunner, beroofd zijnde van de gemakken des levens en de noodige zorg, stierf. Vele kinderen bleven als weezen achter, vrouwen als weduwen, mannen als weduwnaars. Onze boerderijen werden door het gepeupel in bezit genomen en vele duizenden stuks rundvee, schapen, paarden en varkens werden ons ontnomen, en onze huishoudelijke artikelen, koopwaren en drukpers met letters werden gebroken, weggenomen of vernield.

„Velen onzer broederen verhuisden naar Clay County, waar zij bleven tot 1836 — drie jaar. Daar werd geen geweld gebruikt, maar er werden bedreigingen van geweld geuit. Doch in den zomer van 1836 begonnen deze bedreigingen een ernstiger vorm aan te nemen. Openbare vergaderingen werden belegd, voorstellen aangenomen, er werd met wraak en verwoesting gedreigd, en de zaken lieten zich andermaal heel donker aanzien. Jackson County was een voldoende precedent en daar de autoriteiten in die county niet tusschenbeide kwamen, pochten zij (de vervolgers van de heiligen) er op, dat het hier evenmin gebeuren zou. Dit bleek, toen wij ons tot de autoriteiten wendden, maar al te waar te zijn, en na veel gewelddadigheid, ontbering en bezitverlies geleden te hebben, werden wij opnieuw van onze haardsteden verdreven.

Verdriving uit Missouri.

„Vervolgens vestigden wij ons in Caldwell en Davies Counties, waar wij groote en uitgebreide nederzettingen stichtten en dachten

een mes of pistolen of allebei in hun gordel of laarzen. Zij werden met recht „border ruffians” genoemd en hadden in den regel de whiskeyflesch duchtig aangesproken.” (bl. 126.)

Sherman beschrijft verkiezingsstaaltjes, die iemand de haren ten berge doen rijzen van ontzetting. De kerels deinsden voor niets terug. Inplaats van kras, zijn Joseph Smith's woorden naast die van Sherman eerder zwak te noemen.

ons van de macht der verdrukking te bevrijden door ons in nieuwe, schaarsbevolkte counties neer te zetten. Maar men liet ons niet met rust. In 1836 werden wij opnieuw aangevallen door de gepeupelbenden, een uitroeiingsorder werd uitgevaardigd door gouverneur Boggs, en onder de sanctie der wet trokken georganiseerde bandieten door het land, die ons van rundvee, schapen, paarden, varkens enz. beroofden. Velen onzer mannen werden in koelen bloede vermoord, de kuischheid onzer vrouwen werd geschonden en met de punt van het zwaard dwong men ons stukken van eigendomsafstand te teekenen. En nadat wij elke bedenkbare schanddaad verdragen hadden, ons aangedaan door een onmenselijke, goddelooze plunderbende, werden van twaalf tot vijftien duizend zielen — mannen, vrouwen en kinderen — verdreven van hunne haardsteden en landerijen, waarvan zij eigendomsbrieven hadden, die nu dakloos en zonder vrienden(in het hartje van den winter) als bannelingen moesten ronddolen of toevlucht zoeken in een zachter klimaat en onder minder barbaarsche menschen. Velen werden ziek en stierven van koude en ontbering. Vele vrouwen werden weduwen, kinderen weezen en van alles beroofd. Het zou meer ruimte innemen dan mij hier toegestaan is, zoo ik zou beschrijven het onrecht, het moorden, het bloedvergieten, de dieverijen, de ellende en het wee, veroorzaakt door de barbaarsche, onmenselijke en wetteloze handelingen van den Staat Missouri.

Nederzetting in Nauvoo.

„In de bovengenoemde situatie arriveerden wij in den Staat Illinois in 1839, waar wij gastvrije menschen aantroffen en een vriendelijk thuiskomen vonden — menschen, die zich door de beginselen van wet en menschelijkheid lieten leiden. Wij zijn begonnen een stad te bouwen, Nauvoo genaamd, in Hancock County. Wij tellen van zes tot acht duizend zielen hier, en groote getalen bevinden zich in de omliggende landstrekken en in bijna elke county van den staat.”

Tot zoover Joseph Smith. Zijn vluchtige schets brengt ons tot de maand Maart van het jaar 1842.

(Wordt vervolgd.)

Uit ons eigen Zendingsveld.

Ouderling Cameron, de zoo zeer bekwame en ijverige conferentie-president van Groningen, spaart, tezamen met de zendelingen, welke met hem werkzaam zijn, geen moeite noch arbeid om bekendheid te geven in dat gedeelte van Gods wijngaard, waar zij werkzaam zijn, dat God van den hemel gesproken heeft. Wijd en

zijd in het Groningerland en daar rondom worden speciale vergaderingen belegd. Met onvermoeide volharding wordt bekendheid gegeven aan de boodschap van leven en zaligheid.

In het huis van zuster Wijkstra te Nuis werd 21 April een speciale vergadering gehouden. 30 Vreemdelingen vulden het huis en werden toegesproken door ouderling J. den Os, broeder P. van Komen en president Cameron.

29 April werd er een speciale vergadering gehouden te Mepel. De zaal was geheel gevuld en de aanwezigen luisterden naar ouderlingen R. Cameron, J. J. de Brij en den president der Zending, Charles S. Hyde.

Een speciale vergadering werd den 30sten April te Harlingen gehouden. Vele belangstellenden waren tegenwoordig, de zaal was geheel gevuld en Gods Geest in ruime mate tegenwoordig. Ouderlingen J. J. de Brij, R. Cameron en president Charles S. Hyde waren de sprekers.

Den 18den Juli werd er een speciale vergadering te Bolsward gehouden door de zendelingen, welke in Harlingen en Leeuwarden werkzaam zijn. 50 Personen waren tegenwoordig en luisterden met groote belangstelling naar de ouderlingen Wm. K. Potts van Leeuwarden, H. Sheby van Harlingen en den leider van deze vergadering, ouderling H. Noorda van Leeuwarden.

Van over den Oceaen.

Uit een schrijven van broeder P. J. Klaphaak, welke te Ann Arbor, Mich., woont, ontleenen wij het volgende:

„Het doet mij een zeer groot genoegen te vernemen, dat de zending in Nederland vooruit gaat en in het bijzonder verheugt het mij dit van de Rotterdamsche conferentie te hooren. Met genoegen denk ik aan de vele goede en verkwikkende vergaderingen in „Excelsior” genoten. Het zou mij waarlijk een genoegen zijn met de Hollandsche broeders en zusters te vergaderen en mijn getuigenis te geven, want als men voor negen jaren afwezig is, is het begrijpelijk dat somtijds bij sommigen in de gemeente de vraag opkomt: zou hij nog vast staan in het Evangelie? En daar des menschen hart zoo misleid wordt, zoo is het mogelijk dat er alzo over mij gedacht kan worden. Ik voor mijzelf stel zooveel vertrouwen in de broeders en zusters, die mij kennen, dat ze niet zoo gauw zullen willen of kunnen denken dat Br. Klaphaak zijn getuigenis verloochent, of dat hij iets zou zeggen dat niet oprecht gemeend was.

Geliefde broeders en zusters, houdt het verbond door u gemaakt, verwaarloost de zegeningen des Heeren niet door zijn geboden na

te laten en aan deze ontrouw te worden. Staat pal, strijdt om in te gaan, laat u niet verleiden door de tragen van hart. Dezulken zijn gewoonlijk kortzichtig. Weest getrouw, komt uw verplichtingen na tegenover den Heere en uwe naasten, volhardt en de uitkomst zal verrassend zijn. De Heere is getrouw en Zijn woord is zeker en gewis.

Mijn beste wenschen aan allen, aan wie ik bekend ben,

Uw Broeder, P. J. KLAPHAAK.

Overleden.

Te Rotterdam is 22 Maart overleden Sofia Charlotte Habicht, geboren Klaus. Zuster Habicht werd 30 December 1849 te Stad-hagen, Duitschland, geboren en door ouderling Kracht te Rotterdam gedoopt.

Te Haarlem is 13 April overleden Alphonse Louis Mulder, zoon van Johannes Mulder en Helena C. Gequiere.

Broeder Mulder werd 27 Maart 1906 te Schoten (Noord-Hol-land) geboren en 4 Januari 1924 door ouderling John Veth gedoopt. Bevestigd op denzelfden dag door ouderling Henry Neerings.

Te Amsterdam is 27 Juni overleden Wijnandina Margaretha Ramaker.

Zuster Ramaker werd 10 Juni 1842 te Amsterdam geboren, ge-doopt door ouderling Passenberg den derden September 1904 en den dag daarna door ouderling N. G. Smith bevestigd.

Te Rotterdam is 2 Juli overleden Aaltje Fennema, dochter van E. M. J. Peters en Johanna H. Wolvekamp.

Zuster Fennema werd 12 December 1854 te Rotterdam geboren en 25 December 1894 door ouderling E. Neuteboom gedoopt. Bevestigd door ouderling A. W. C. L. Keilholz.

INHOUD.

De herstelling van het Evan- gelie blz. 225	Afscheidsgroet " 233
Toespraak van president Heber J. Grant " 231	Het ware Mormonisme " 235
Nog onverhoord? " 233	Uit ons eigen Zendingsveld. " 238
	Van over den Oceaan " 239
	Overleden " 240

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.